

LXXXII.

Forslag til Lov

om

et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1917—18.

(Fremsat i Folketinget den 31. Januar 1917 af Finansminister *Brandes*.)

§ 1.

Der tilstaaes enhver i Statens Tjeneste før den 1. April 1917 fast ansat Person (jfr. dog §§ 4 og 7), der lønnes umiddelbart af Statskassen eller af de paa Finansloven opførte Institutioner med særlige Fonds, og hvis samlede Indtægt fra Stillinger eller Hverv i Statens eller til denne knyttede Institutioners Tjeneste (jfr. § 5) ikke naar 1 500 Kr., et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1917—18 efter nedensaaende Regler.

§ 2.

Tillæget tilkommer den paagældende, hvad enten hans Lønning er fastsat ved en Lønningslov, Finanslov eller Tillægsbevillingslov, eller den udredes af en til vedkommende Administrations Raadighed stillet samlet Sum. Endvidere tilkommer Tillæget ogsaa de Personer, der er uge- eller daglønnede, for saa vidt deres Uge- eller Dagløn ikke forhøjes i Finansaarets Løb.

De, der udelukkende arbejder paa Akkord for Staten, kommer ikke i Betragtning ved Tilstaaelsen af dette Tillæg. For saa vidt nogen arbejder snart paa Akkord, snart som uge- eller daglønnen, gives der ham Tillæg efter nærværende Lov ogsaa for den Tid, han arbejder paa Akkord; men Tillæget beregnes da kun af den Del af Akkordfortjenesten, der svarer til den paagældendes normale Indtægt.

Tillæg gives ikke af saadanne Honorarer, der er tillagte for midlertidig Tjeneste eller for Hverv, der maa anses for Bibeskæftigelse.

§ 3.

Tillæget udgør 12 pCt. af de første 600 Kr. og 6 pCt. af de følgende 400 Kr. af den faste Pengeløn, som vedkommendes Indtægt efter § 1 (jfr. § 2) andrager, dog kan den samlede Indtægt ikke ved Lønningstillæget forhøjes ud over 1 500 Kr. Tillægets Aarsbeløb afrundes til hele Kroner, idet det overskydende bortfalder.

§ 4.

Personer, hvis Lønninger er ordnede ved Lønningslove efter 1. Januar 1899 faar ikke Tillæg efter nærværende Lov. Det samme gælder den, hvis Lønning er for-